

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VI. Idem Dominus omnium dives in omnes, qui invocant illum. Rom. 10.
12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

bus omnes divitias, & emittit fontes in
convallibus; non ignarus omnia redi-
tura ad thesaurum domesticum, & flu-
mina illa non hærere in vallibus, sed
in mare redundare. O quàm æquum
est Dominum suæ gloriæ esse Zelato-
rem! omnibus incumbit studium Ve-
ritatis. Si DEUS tibi tribuere vellet
vel minimam gloriæ suæ portionem,
mendax foret. Hinc est, quòd tan-
tùm DEO placeas, quantum te humili-
as, quia dicis veritatem.

3. Considera, cùm arduum quod-
dam negotium, quod redundet in ho-
norem Divinum, suscipis, curandum es-
se, ut hac cogitatione priùs te exerceas:
DEVS superbis resistit, humilibus au-
tem dat gratiam. Oportet scilicet tan-

tisper colligere te ipsum, cognoscere
propriam nihilum, debilitatem tuam,
ignorantiam, & culpas tuas, teque de
his animitus arguere coram DEO:
tum persuadere tibi ipsi, idcirco pla-
citurum DEO operari tecum, quia
tantò magis apparebit ipsum esse so-
lum, qui operatur. Numquid ipse
est, qui ostendit divitias gloriæ suæ in va-
sa misericordiæ, hoc est, in instrumen-
ta præ alijs misera & maligna, idèòque
per meram misericordiam suam electa?
Hac igitur vivâ animatus fiducia gene-
rosè aggredere difficultates, quæ ter-
rent, securus, etsi te ipso vincere illas
nequeas, victurum tamen, quia tecum
habes omnipotentem: Eris omnipotens
contra hostes tuos.

VI.

Idem Dominus omnium dives in omnes, qui invocans illum.
Rom. 10. 12.

Considera, quantum solatij affer-
re debeant verba ista. Dominus
est æqualis omnium Dominus. *Idem*
Dominus omnium. Omnes vocat, om-
nes recipit, omnes amplectitur, &
ex æquo se benevolum omnibus exhibet.
Et hinc cernis, quomodo vix na-
tus, talis, qualis revera est, æqualis
omnibus velit apparere, *Rex omnis ter-
ræ DEVS*, dum ad pedes suos admit-
tit tam vicinos, quàm procul positos,
Judæos & Gentiles, pastores, & prin-
cipes, idiotas, & sapientes, simplicis-
simos quosque & sagacissimos, perin-
de grata habet inopum tributa è lacte,
ac divitum ex auro. Quid igitur tu

formidas? si hic Dominus est idem
Dominus omnium, consequens est, ut
sit etiam tuus. Unde de te quoque
cogitabit, tibi quoque providebit, ti-
bi se monstrabit herum propitium,
modò illum non asperneris. Sed
hoc sanè periculum est, ne etiam ejus
famularum erubescas, dum Regem
tuum in stabulo intueris. Imò verò si
unquam aliàs nunc porissimum devotè
ad ejus pedes te prosterne cum sanctis
regibus, & ibi fastum tuum demitte.
Nam si ipse Majestatem suam posuit,
gratiâ tuam posuit, nempe ut faciliùs illi
posses propinquare, illi loqui, illum
habere in potestate, illi commendare

te

te ipsum tanquam Domino adeo bono, ut propter te fieri non recuset etiam servus. Oprobrum! ille, qui aequaliter est omnium Dominus, *Idem Dominus omnium*; aequaliter fit omnium servus: & tamen non omnes aequaliter illi servire dignantur.

2. Considera hunc Dominum esse divitem. *Dives*: quam dorem servi in Domino maxime requirunt. Et quis alius Dominus unquam extitit, qui vere dici posset dives? Dives est, qui nullus indiget. At inter homines etiam ditissimi quantis quotidie indigent? Unde ipsis divitijs se spoliant, ut reperiant, quo illorum necessitatibus satisfiat, stipendia largiendo tot agricolis, artificibus, famulis. Solus DEUS est, qui nullus indiget, quia in se ipso complectitur omne bonum. Ad haec verum quidem est multos Principes esse divites, sed alieno. Subditi sunt, qui suis illos opibus sustentant. His deficientibus etiam ipsi fierent pauperes more aliorum. Solus DEUS est dives de suo. Neque solum nihil à quoquam recipit, sed omnibus dat: *Dives in omnes*.

3. Considera homines divites ut plurimum reddi avaros. Dominus non solum avarus non est, sed nec esse potest. Proinde vides non hic dici, quod sit *Munificus in omnes, qui invocant illum*, sed *dives*, quia in ipso nulla est inter utrumque differentia. Idem est esse divitem, & esse liberalem, eod quod ipsius divitiae adeo sint inexhaustae, ut, quantumcunque deriveretur in alios, nihil ipsi decedat. Et hinc est, quod non modò sit dives *in aliquos* sed

in omnes. Veniant sane, quotcumque volunt, ut sibi prospiciant, nihil cuiquam deerit; Ejus divitiae non sunt facultates ararum, ut illae hominum, sed fodinae, & quidem inexhaustae.

4. Considera Dominum esse quidem liberalissimum, at non sine conditione, quam exigit: vult rogari. *Dives in omnes, qui invocant illum*, quia largiri cupit stipem, eamque copiosam, sed non nisi postulatam etiam instantem, etiam importunè: *sine intermissione orate*. Quod cum proficisci nequeat ex avaritia, utpote in illo, qui dando nihil perdit, ex amore proficisci necesse est. Ille praesentiam tuam tantopere desiderat, ut faciat te suspirare gratias, quas requiris. An non vides, quid agas, cum peregrè Lauretum vadis? si parvulus occurrat inops sed indolis excitae, qui eleemosynam à te petat, das equidem, sed gaudes illum tantisper facere & habere sequacem. Ita facit DEUS, vult non nihil deliciarum tecum: *Delicia mea esse cum filijs hominum*. At quomodo in hoc non summo opere erubescis? Videtur ita potius illi tecum agendum, quemadmodum tu soles agere cum illis mendiculis sordidis, & inficetis, quibus eleemosynam cito proiecis, ne necesse sit eam à te postulare.

5. Considera, quae causa subit, quod, cum Dominus, ut dicebam, *dives sit in omnes, qui invocant illum*, tam multi petant, & non impetrent. Manifesta causa est, quia *non invocant illum*. Sanitatem petunt, prolem petunt, prosperitatem petunt, alia ab ipso distincta bona petunt, atque ita *In-*

Docant ab illo, sed non invocant illum. Non me invocasti Jacob. Isa. 43. 7. Quid est invocare Dominum, nisi rogare, ut venire ipse in te velit. Qui ita supplicat, certissimè exaudietur. Invocabit me, & ego exaudiam eum. Non mea, sed me. An non existimas

te Domino tuo injuriam facere maximam, cum aliud potius quam ipsum petis? & tamen quanto ardore ab illo non nunquam postulas hujus terrae bona, & deit frigidissimè postcis ejus gratiam, auxilium, amorem. *Non est, qui invocet justitiam. Il. 59. 4.* Nihil unquam ab ipso petas præter ipsum, nisi hac expressâ conditione, ut non obster, quò minus habeas ipsum.

6. Considera ulterius, quotiescunque à Domino ex corde postulas vera bona, qualia sunt spiritualia, illum semper exaudire, sed non semper exaudire apertè, unde mirum non est, si tibi videaris non esse exauditus. Dominus est Eleemosynarius maximus, *Dives in omnes, qui invocant illum, sed etiam occultus.* Vult in se quoque observare, quod ab hominibus exigebat, cum diceret: *Noli tubâ canere ante te.* Et ita, quamcunque multa

sint eleemosynæ, de quibus constat, semper tamen plures sunt, quas ignoramus. Oportet igitur nunquam despondere animum. Fortè enim jam impetrasti, sed cavet Dominus, ne advertas, ut porro petere non desistas. Tu stitem dare potes inopi, ut alij non advertant: at facere non potes, ut nec ipse advertat, qui eam recipit. Id facere DEUS potest, & verò etiam facit non rarò. Atque hoc est maximum secretorum.

7. Considera, cum coram DEO te sistis, opus esse, ut appareas instar mendici coram Eleemosynario, qui sciat esse liberalissimus, *Dives in omnes, qui invocant illum.* Et ita non est, quod miseria tua reformider. Non enim necesse est ad eleemosynam impetrandam aliud genus meriti nisi solius fiducia, quam repositam habeat in divite. De reliquo sufficit esse pauperem. Imò quò pauperior est, eò majorem habet titulum impetrandi: Unde adeò miseria tua non debet absterrere, quod modò dicebam, ut potius debeat animare. *Ad quem respiciam, ait ille per Isaiam, nisi ad pauper-culum? c. 66. 2.*

VII.

In timore Domini esto tota die, quia habebis spem in novissimo.
Prov. 23. 18.

1. Considera ingentem fructum, quem secum affert sanctus DEI Timor, habere scilicet in morte fiduciam, *in novissimo.* Universalis hæc est regula multiplici experimento comprobata. Illi, qui in vita auda-

R.P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

cissimi, dum peccant, Divinam misericordiam sibi pollicentur, in morte nec audent quidem illam invocare, omnes desperatione vel saltè diffidentia pleni sunt. At quibus erat conscientia timidior, majore animo procedunt.

B